

Generacija X

UPDATE
Operativnog sistema 2026.

GENERACIJA “X”

Update operativnog sistema 2026.

Koji je smisao ako ne mogu napisati što osjećam ili vidim? Čemu pisanje? Doživljaji, ako ih ne mogu pretočiti u riječi onako kako su se dogodili. Ne vidim smisao. Lagati samoga sebe, da bi se svidio nekome drugome. Uljepšavati stvari, a da slučajno ne prelazim crtu društveno prihvatljivog. Ako već moram dodati koju riječ ili rečenicu, odlomak ili cijelu priču ;-), koja prelazi granice istine da bi tekst dobio smisao i bio čitljiviji, s većom dozom humora, pizdarija, intelekta, napraviti ću na svoj način. Neću uljepšati tekst i pisati da je sve krasno, kada nije. Toliko idiota s kojima se susrećem kada odem do grada, što je sada rijetkost – jer ne idem u grad – i prihvaćati njihove retardirane odluke, kao nešto što čovjek mora pod obavezno, jer u suprotnom nije prihvatljivo. Ma brate, razguli, odjebi, napasi se....

Više se ne trebam brinuti za hladnoću na balkonu. Čak mi i godi malo hladnoće da mi se u međunožju izmiješaju ciklona s anticiklonom. Na balkon izlazim i ulazim u jed-

nom pokušaju, ne trebam tražiti dekiću za balkon ili da se pokrijem kada legnem na garnituricu. Sve šljaka. A međunožje je toliko toplo, kao da je umočeno u vrući bazen u Topuskom s vodom od 33 stupnja i sretno se brčka. Divota. WC, nikakav problem. Kod kraće izvedbe, ide brate, ali kod družje je već kompliciranije, ali da se, a to je bitno. Jebi ga, trebala je biti samo uvodna rečenica, ali mi se malo omaklo. Misli preskačući prepone zadanog naslova, sljevale su se same od sebe i rastegle planiranu uvodnu rečenicu, dvije u cijelu priču. Sada je dosta, usmjeravam misli naslovnoj priči.

Kao i svakim početkom godine tako i u ovoj Novoj godini u našim glavama izlazi novi Update operativnog sistema, koji će nas voditi tijekom godine kroz raznorazne odluke i sprovođenje istih u djelo. Kako ništa nije savršeno tako ni operativni sistemi u našim glavama koji za sobom nose dosta rupa koje traže dodatne zakrpe i ispravke. Mi k'o mi, ljudi bedastih glava, koji su ujedno i Hard Diskovi naših OS-a, instaliramo odluke za koje je potrebno puno više RAM-a nego posjedujemo. Tu dolazi do poznatih pizdarija kod takvih postupaka, dolazi do smrzavanja, rušenja OS-a, a time i naših odluka, jer naša konfiguracija nije sposobna tako velike odluke i uvjerenja sažvakati s tako malo memorije. Uz Intelov x86, 16 bitni procesor koji je bio najveći informatički

doseg moje generacije “X” s integriranom memorijom od 1 MB, na koji se naknadno mogao zakačiti modem koji ispušta zvukove kao kad se gica pozdravlja sa životom da bi svojom žrtvom nahranila nas ljude, najgore životinje u Zemaljskom hranidbenom lancu.

Neki od nas su otišli na fakultete i tamo dogurali do Pentiuma i486 sa slotovima za memoriju iliti RAM. Svaka završena godina, jedan novi popunjen slot. Ili si se vratio na x86 procesor, odustavši od faksa. Ja sam se držao provjerene, stabilnije verzije Intelovog procesora x86. Ovima koji su dobivali i486-ice na fakultetima, nije bila garancija da će biti pametniji, jer u to vrijeme svaki dio hardvera koji je tek izašao na tržište, suočavao se s mnogobrojnim problemima, tako da su mnogi od njih, makar su ih imali instalirane, znali ostati u DOS-u, kraj punog HD u glavi, naprosto manje inteligentni i gluplji nego oni sa stabilnim x86 procesorom. Kasnije je i486-ica slovila kao jedan od najpouzdanijih procesora. Jebi ga, tako je kako je bilo.

Macintosh je za generaciju “X” bio nepoznanica. Na žalost. Tek su generacije poslije mogle uživati u blagodatima Mac-a i novijim Pentium procesorima. Mi smo imali ono jedino što smo mogli imati.

Nema dugo, vrzmao sam se po kući tražeći nešto što bih radio. Odjednom mi se u glavi pojavi novi update s dvije verzije, kao i svake godine, engleska – dorađeniya, jer je na engleskom, zvana “Mature Man” – i hrvatska. Hrvatska verzija nije imala ime, niti oznake. Bila je nedorađena, tinejdžerska, puna bugova i rupa kojima su trebale nadogradnje da bi zakrpale, zašile te ogromne rupe koje su uzrokovale razno-razne pizdarije. Što smo mi Amerima da bi se pozabavili s hrvatskom verzijom, toliko djetinjastom i punom propusta. Do sada sam uvijek izabrao englesku, stabilniju verziju OS-a. Ovaj puta sam želio isto, ali kreten kakav jesam, slučajno pokrenem hrvatsku. Jebi ga, nema nazad, šrotanje u glavi je počelo, instalacija pokrenuta. Trajat će to nekakvih četiri sata, ne manje. Ta hrpa bitova koja čeka na red kako bi se instalirala, sporo cvikajući kartu, jedan po jedan, da zauzme svoje mjesto u mojoj glavi, gdje hard radi punom parom zajedno s procesorom i matičnom pločom, a kada je instalacija u tijeku moraš biti upaljen, priseban, ne smiješ zaspati, jer ako se prekine instalacija u pola, onda si tu godinu najebao. Kud sam kreten, bio bi i praznoglavi idiot, koji ima samo DOS verziju. Beznađe za konzervu mesnog nareska u mojoj tintari. Samo konzerva ispunjena mirisima nareska u kojoj se inače prožima intelekt zajedno s dijelovima svinjskog mesa i dodatnih začina.

Instalacija je odrađena. Uspješno. Odmah sam osjetio promjenu. Glava i tijelo su opušteniji, kao da lebde na koncu vezanog za mali uteg ne dajući da se vinem dalje, u visine. Osjećam nebrigu, da me boli kurac za sve, što će sutra biti, ma to je jebeno daleko. Zašto se zamarati s tim kada mogu uživati u ovom trenutku. Ostajem budan, dugo u noć, kao pravi tinejdžer. Ne radeći ništa osim vrteći gramofonske ploče. Slušam ih kako mi koja zapadne pod ruke. I to glasno. S gornjeg kata dobivam kritike na užrb glasne muzike. Moram smanjiti. Umor polako i tiho se zavlači u mene odozgo prema dolje. Tražim svoje mjesto za počinak. Kasno je. Nestajem.

Budim se u rano poslijepodne, oko pola jedan. Silazim dolje u dnevnu sobu da se malo odmorim od spavanja s izumom oko struka. Pojavljuje se Boki, moja supruga, ne, ne vidim je više tim očima, vidim je očima sina koji gleda svoju majku, moja nova majka, a ja njezin najstariji sin. Čudan osjećaj novog OS-a. Ali jebeno dobar. Najstariji sam od sve braće, mojih sinova, što mi postadoše mlađa braća.

Odmaram, mama Boki odlazi u trgovinu i daje meni, svome sinu, zadatak da s novim saugerom marke Bosch profuram par đireva po sobama.

Ne može žena voljeti muškarca kao što majka voli svoje dijete, nikada. To je bila moja očita prednost. Mog novog OS-a u tintari. To što sam postao najstariji sin. Proletjela je sva prpošna, pogleda me i uputi mi smiješak, baš iz srca, kao majka svom voljenom sinu. Kreće na putu za Lidl. Sretna.

Jebi ga, nije loše. Ako je sada tako sretna, a nisam napravio ništa, što će biti kada se vrati kući, a ono sve blista od usisavanja. Novi usisavač svemirskog izgleda s drškom, nije to drška, to je palica jebenog američkog lovca F-22. Sve na njoj imaš, gumbića more. Pali, gasi, plus, minus, turbo i još dva s neakvim čudnim piktogramima. Kako da ga kretnem?! Držim palicu, stisnem pali, on ništa. Pogledam. Kabel je u redu, ukopčan u utičnicu. Baza blinka i primijetim veliki gumb za paljenje unutar tog osvijetljenog područja. Stisnem pali, on opet ništa. Svjetlo sada više ne blinka već stalno gori. Hvatam palicu, opalim prstom po gumbiću pali i on kao lovac u kratkom vremenu pali svoje motore, fijukajući po kući. Ja kao Tom Cruise letim sa saugerom po kući i u jednom trenutku, biranom trenutku, stisnem turbo. Jeba te, počeo je odvajati vinil od poda na mjestu ostave, ispod stepenica, gdje nema lajsne, ali jebeš lajsnu, ja ga ne mogu obuzdati, užas. S usisavačem sam probio zvučni zid. Je li to moguće? To nije usisavač, to je oružje koje svojom jačinom čovjeku može isi-

sati dušu. Što je čovjek bez duše? Mrtav čovjek. Oprezno nastavljam i odjednom, krajičkom oka, vidim iskru iz produžnog kabela, slijećem s lovcem i mijenjam utičnicu. Koja bi si majka mogla oprostiti da vidi beživotnog sina s usisavačem u ruci koji je umro pod njezinom palicom zapovijedi. Nisam joj to želio, pa sam prestao s novim letovima. Uzbudjen kao drug Tom u Top Gun-u, vraćam se u ležeći položaj da otpustim te "G" sile s kojima sam se borio leteći sa smrtonosnim saugerom, Bosch F-22. Liježem i putujući prema svojoj sanjivoj dolini, zaspim.....

Sada mi je žao što prije nisam instalirao hrvatsku verzije OS-a. Bio bi ono što i jesam, tinejđer u tijelu odraslog čovjeka.

Pozdrav! M.